

Phænissis pūta quia non bellè tāgitur. Hinc pīscis A
marinus (si tamē pīscis & nō poti' maris ēlīphora)

ἀναλύφη dicitur, quia vim habet mordacē & pru-
ritū ingeneratē. Sed & eo nomine autē nominant.

ΣΤΡΟΦΗ. ηλων 5.

Χο. ΞΥνούχομεθά θει, παρά πάδομεν εν νέασιν
αρχαῖς,
Ενεκά γε τῷ περιπλεγμένων.
Εῦνοι γέ εστι μὲν ὀξέοις
Τὸν δῆμον ἡ θάρσομεθά θει
Φιλοπότερος ὁ εἰδέσαις αὐτὸν
Τῶν νυῦ γε θει νεωτέρον.

Σχόλια. Τῶν θυναμοτέρων.] εἰ μὲν θυναμοτέρων, τῷ
επιδίων. εἰ δὲ σωματωτέρων, τῷ οὐκλίπαντον.

ΒΙΣΕΤΟΣ. Εἴτις θύρασιν] ταῦτα οὐδὲ τὸν οὐ-
ρυκός λέγει. Διὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Βοδελυκλέωνος προσώπου, τὸ
τοῦ οὐρυκός, τῷ σίχει προτιθέναι.

ΧΡΙΣΤ. Τῶν νυῦ γε θει νεωτέρων] Scholia-

ΚΗΡΥΞ, ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ, ΘΕΣΜΟ-
ΘΕΤΗΣ, ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ, ΚΥΩΝ
Κυδαθηναῖες πατήγορος.

ΒΙΣΕΤΟΣ. Οἱ διώκων, καὶ οἱ φεύγων σχέτλο-
ρων ἐν τῷ δικαστείῳ λέγωσι, Καὶ οἱ διώκομβροις ἀπέρχεται
τῷ πατιτορημάτων δότοι υθείς. Φιλοκλέων δὲ τούτῳ
βαρύως ἀγναντεῖ, καὶ λεπτοφυχίαν πάρχει. τὸν δὲ πα-
βεῖ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Ι. ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΛΕΓΩΣΙΝ ΣΚΩΦΡΗΘΕΙΜ. ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ
ΘΕΤΗΣ. Ακούετε δὲ τὴν γραφῆς ἡγεμόνα πάτο
Κύων Κυδαθηναῖες, Λάβετε Αἰξωνέα.
Τὸν περὶ δικαιονοῦ πονούντος κατέθει
Τὸν Σικελικόν. πέμπεται πλωτὸς σύντονος.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ οὐδὲ καύεται, οὐδὲ ἀπαξία λαῷ.
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ Καὶ μὲν δὲ φεύγων εἰστοι Λαΐς πάσα.
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ Ω μαροῦ διδέσθαις ἡ οὐ πλέοντον βλέπεται.
Οἶον σεσηρεῖς οὐδεπατήσθη μὲν οἰεται.

Σχόλια. Οις ἄντες ἀν λέγωσιν.] ἔθος γε λιγὸν, πρὸ^τ
μὲν τῆς καταστάσεως τῷ πρότερων, πρύτανειν θεοὺς δικα-
σάς. ὅποτε δὲ πρότοντο τῷ δικιῶν, οὐκέτι εἰσιν εἰσιέντες τοὺς
ὑπερονταῖς δικαστάς. αἰλούστηται δὲ καταδικασθήσεται.

ΧΡΙΣΤ. Ηνίκα ἀν λέγωσιν] Antiqui moris
fuit priusquam constituerentur Oratores qui cau-
fas dicerent, ut iudices à praeconibus cierentur. Sed
postquam causidicorum usus fuit, ubi litem aliquā
contestari cōperunt, nō licebat iudici tardius ve-
nienti hora condicēti, ingredi cōfessum. Itaque ait,
si quis adhuc in limine est iudex, (sic enim ἀλι-
στήν vocat à magno δικαστείῳ Heliæ) ingredi-
tor. Nam si causam cōperint dicere actores, ne-
minē admittermus. Τίς αὖ δὲ φεύγων?] Videbat for-
tassis canem fugientem, & tamen ludit ad nōmē
φεύγοντος quod tribuitur propriè reo. At αἰλούστηται
pariter, recte de fugiente dicitur, ut dicat. Etiam
fugiens apprehendetur, quo modo dixit Simonides
δὲ θάνατος ἔκπησε. Καὶ τὸν οὐρανόχον, quod Horat.
vertit Mors & fugacem persequitur virum. Tamē
innuit cōdēnatū iri. Νάστικας est καταδικαζός.

Σχόλια. Κύων Κυδαθηναῖες.] ἐπαγγεῖλος τὸν
ποιὸν Κυδαθηναῖα φόσκων αὐτόν. οὐδὲ αὐτὸν τὸν
ποιότα πλὴν πατηγοσίαν.

ΧΡΙΣΤ. Κύων Κυδαθηναῖες] Tanquā ho-

ΣΤΡΟΦΗ ΚΟΛ. 6.

CH. I Dem quoque vocationes accinimus nouis
magistra-

Tibus initis bona propter hæc.

Nam plurimum te amavimus,

Quam publicis te sensimus

B Studere rebus maximè

Quantum nec ullus iunior.

stes duas lectiones ad fert θυναμοτέρων & σωματωτέ-
ρων, neutram metro Dimetro Lambico cōmodam,
ac existimō mendum cubare in posteriori & po-
tius σωματωτέρων legendum. Sed & paulo antē ma-
lim ἡθόμεστα quam ἡθόμεθα.

C PRÆCO. PHILO. THESMOTHE-
TA, Bdely. Canis Cydathenæus
acculator.

τέρα δέ γε παθεματίσται, καὶ πλὴν τῶν δικάζεν θητυμίαν
δοτούσι λεπτούς εἰς τὸ πρότερον, καὶ τερπνότερον
βίου γένος αὐτῷ Τοῖς έπειτα λόγοις μετάγεν πειρά-
ται.

BD. S I quis foris sit iudicūm, ingressum ferat
Nam meminē admittēmus incepto foro.

D PH. Quis hic reus? quāta hunc manet dānatio!

TH. Audite, cuius postulet nunc criminis

Canis Cudatheneus, Labetem ΑΞονιον.

Solus Sicanum caseum quod ederit,

Numella frondis multa sit ficalneæ.

PH. Canina mors sit, morte si pœnas luat.

BD. Sed iste præsto est quem vides Labes reus.

PH. Scelestus, ut furaciter toruū videt,

Vibhirrit & renidet, & vult fallere.

E mines acusat, loquitur, atque adeò qua solebant
formula accusationē instituere, ut videre est apud
Rhetorum scripta præcipue Oratoris Demosthe-
nis. Sed & notādum est innui per hos canes, viros
quos salsè perstringit, vt prius diximus de Labete
inaui Lachetē mutata littera, sic hoc loco ludit in
nomine Canis, nam vir suit quem vocabant Ca-
nē Cudatheneū, quia ex Cudatheno fuit populo
tribus Pandionidis, vnde & fuit Nicochares Co-
micus. Αἰξωνία ΑΞονα populus fuit propter urbē
ex Cecropide tribū, aliter dicebatur ἀλαϊ αἰξωνί-
δες, nā etiā erat ἀλαϊ ἀραφνίδες de quibus loqui-
tur Callimachus hymno in Dianam vbi emēdā-
da Græca Scholia quæ habet ἀλαϊ ξωνίδες cum sit
legēdū αἰξωνίδες. Erat autē etiā ΑΞονα vrbs Ma-
gnesiæ teste Stephano. Sed Alæ ΑΞονides populū
habebat βλάσφημον & συκοφάντην vt notat idē Gē
tilis scriptor, additque inde verbū factū αἰξωνίε-
δες pro πατηγορεῖν. Suspicio tamē meli^o legi posse
πατηγορεῖν, neq; aliter fortassis scripsit Stephanus.

Σχ. Αἰξωνία.] Δοκὶ δάκρυον δὲ Πανδονίδης φυλῆς. ή Φ
Κεκροπίδες. Κλαψας σύνινος.] έτως Αττικοὶ ή ιλοιδὸν έ-
λεῖον. σύνινον δέ, σχέτικον θεραψύχοντα ζύλια. ἀλλως. Οι πολ-
λαῖσιν Ταφαὶ ιμίν λεγόμενον, φειώθασι τοὺς κύνας
δεσμεύειν ἐν τοῖς φέροις, εἵπει ζύλινον.

C H.